

Ce este taina?

Versete călăuzitoare: Efesenii 3.1-10

Efesenii 3.1-10: Pentru aceasta, eu, Pavel, întemnițatul lui Hristos Isus pentru voi, națiunile (dacă, în adevăr, ați auzit de administrarea harului lui Dumnezeu care mi-a fost dată pentru voi: că prin descoperire mi-a fost făcută cunoscut taina – după cum am scris mai înainte pe scurt, din care, citind, puteți înțelege priceperea mea în taina lui Hristos – care în alte generații n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor, așa cum a fost descoperită acum sfinților Săi apostoli și profeți prin Duh; că națiunile sunt împreună-moștenitoare și din același trup și împreună-părtașe ale promisiunii în Hristos Isus, prin Evanghelie, al cărei slujitor am fost făcut eu, după darul harului lui Dumnezeu dat mie, după lucrarea puterii Lui. Mie, mai mic decât cel mai mic dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta: să vestesc printre națiuni Evanghelia bogăției de nepătruns a lui Hristos și să pun în lumină înaintea tuturor care este administrarea tainei ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a creat toate, pentru ca înțelepciunea atât de felurită a lui Dumnezeu să fie făcută cunoscut acum, prin Adunare, stăpânirilor și autorităților în cele cerești.

În ce constă taina?

1. În primul rând constă în aceea, că națiunile vor fi împreună-moștenitoare, moștenitoare pe aceeași treaptă cu iudeii, sau mai exact cu credincioșii iudei. Așa ceva nu găsim niciunde în Vechiul Testament. Acolo sunt binecuvântări pentru națiuni și pentru lumea viitoare, însă iudeul este întotdeauna capul și păgânul coada. Nu este o aceeași moștenire, o egalitate. Și moștenirea însăși este de aceea altceva decât au revelat făgăduințele Vechiului Testament. Ea este într-o cu totul altă sferă. Binecuvântările creștine sunt în locurile cerești, și moștenirea, așa cum ea ne-a fost arătată (Efesenii 1), este o moștenire cu Hristos. În acest sens noi suntem și împreună-moștenitori într-o poziție mai înaltă și mult mai minunată decât Vechiul Testament a făgăduit vreodată vreunui credincios, oricare ar fi el. Acesta este primul punct. Și fără îndoială el este numit mai întâi deoarece el pare să stea cel mai mult în legătură cu adevărul Vechiului Testament, cu toate că el este realmente altfel.
2. Vechiul Testament a vorbit realmente de moștenire, însă în nici un caz despre un astfel de trup precum este Adunarea (Biserica), un trup legat, așa cum dorim să spunem, căci aici se folosește pretutindeni același cuvânt (*syn*), care ne arată că iudeii și păgânii stau pe o treaptă absolut identică – un trup, în care iudeii și păgânii sunt mădulare „de același fel”. Acesta este desigur trupul lui Hristos, așa cum ni s-a arătat clar. Nu există absolut nimic care ar putea da vreun motiv pentru confundarea cu făgăduințele israelite.
3. În al treilea rând, că națiunile și iudeii sunt împreună-părtași la făgăduințele date în Hristos Isus prin Evanghelie. Și aici este din nou așa că în Vechiul Testament niciunde nu se vorbește despre un loc în Hristos. Hristos este Împărat și Domn al poporului Său. Poporul nu este niciodată făcut una cu El, așa cum se spune astăzi despre creștinii

credincioși. De aceea făgăduința în Vechiul Testament nu era o făgăduință ca aceasta. Apostolul o numește aici „făgăduință” nu pentru că noi nu avem încă locul – noi avem asigurarea tare, că avem locul -, ci pentru că aceasta, ca toate celelalte, așteaptă revelarea ei deplină și fericirea desăvârșită în veșnicie.

Tradus din *The Numerical Bible. Acts to 2 Corinthians*, pag. 336